

Párrast sedda, kui nüüd temma tallo
asjad keik jo ðige jone peâle ollid sanud;
siis hulkus Josep wahhest pühhapâwadel
sille killa wâljade, ja panni tâhhele, kui-
da Jummal nende lâtte-waewa oki ðnnis-
tand. Agga fui ta någgi, et saggedaste
Innimesste rummalusse' ja holetusse läbbi
Jummalala ðnnistus raisko lâks; siis lâks
temma südda haledaks ja ta móttles isse-
enise melest: „Jummal on mulle ennam
moistust ja suremat tundmist annud, fui
„minno waese nabri-rahvale: minno loh-
„h is on, Jummalala sanna járrele, liggi-
„mes ele ni palio head tehha, fui ma iou-
„pan: ma tahhan wahhest pühhapâwiti,
„fui mul ias aega on, kullaese minna, ja
„rahwofesega jutto aiada: ehk nemimad
„töötuvad minno kõnned est monda õppe-
„rust, mis nendele moib heaks sada.“ Ja
„sest páwast hækas a iggal pühhapâwäl
„ehcopole kullaesse minnema: ja nenda siis
„need,

needsinnat sed fônned ja justud sündisid,
mis minna teile sün üllespannen.

Essimenne Pühhapâwäl.

Josep olli warsti algmisses, fui ta matu-
mehhefs assus, üh Wisi ülleswôtnud,
mis läbbi ka need pühhapâwad ni hästi
ihhe polest fui hinge polest noisid tullosaks
sada: ja sedda wisi piddas temma ülles, ni
lava fui Jummal temmale terwist ja ellu
festas. Et nüüd se üks wâgga hea wüüs
oli, siis tahhan ma teile fest lühhielt jut-
tust do. — Hommikul warra olli se tem-
ma essimenne id, et ta keik ommad lojus-
sed illusaste ja wisipârrast jotsis ja tassus.
Kui se tö sai tehtud; siis panni ta ennast
puhtast ja siroosast riidesse, nenda fui olleß
ta tahtnud wôotsi mîsina, ja maenitseß
omma parret, et nemimad sedda ka pid-
did seggema: sest ta ütles: „Kui ma ühhe
„mois;